

AN
Nov 19
X-8196CZECHOSLOVAKIA

<u>AGRICULTURE</u>	/0200/
State Farms	/0202/
Production	/0208/
Sugar Beet	/0208a/
Working Conditions	/0218/
Mismanagement	/0222/

SHORTAGE OF WORKERS AT KLOBUKY SUGAR BEET FACTORYSOURCE HAMBURG: Confidential source.DATE OF OBSERVATION: October 1956.

ENGLISH SYNOPSIS: Work was started at the sugar factory in KLOBUKY near SLANY on October 18th, but there was a shortage of labor, as rumors had been spread among the workers that no free sugar was available this year. All factories, shops etc. were ordered to close down, and personnel and schoolchildren were sent to help with the harvest. The sugar beet delivered from the JZD and State farm was of poor quality, whereas the beet from the private farmers was of the same good quality as in previous years. It is rumored that the State farm is to be liquidated and handed back to its former owner, the former Minister MALYPETR. Some details of Church life in KLOBUKY are given.

EVALUATION COMMENT: The fact that the harvesting of the sugar beet crop in Czechoslovakia is delayed and seriously endangered is well known from official sources. Please see VIENNA RFE Item No. 8184/56 and the sources enumerated in its Evaluation Comment. The radio commentaries broadcast on October 19 and October 30 1956, and "Zemedelske noviny" of November 10 and 6 1956 dealt with the workers' brigades sent to villages in order to help with the harvesting of the sugar beet crop.

The sugar beet factories in KLOBUKY V CECHACH, KRALUPY NAD VLTAVOU, HOSPOZIN and ROUDNICE NAD LABEM are confirmed. Of the reported agricultural cooperatives /"JZD"/ only that one allegedly located in BYLICHOV is unknown to us while the State farm in KLOBUKY V CECHACH is confirmed. The details given on its management, however, are new to us. The RUMOR that it will be handed over to its former owner is believed to be exaggerated.

Cukrovarnická kampaň už začala - ovšem s překážkami. 18. října /1956/ počal pracovat cukrovar v KLOBUKÁCH v okrese SLANÝ. Pracuje se na tři směny, ve dne v noci, zaměstnáno je tam asi na 200 osob.

Při zahájení prací byla jedna t.zv. vana plná cukrovky - to byla všechna zásoba. Čekalo se, že než se zpracuje, přivezou další z JZD v okolí, zejména z BYLICOVA, HOŘEŠOVIC, PERUCE, VRANĚHO a DRÍNOVA. Na těchto JZD jsou skupiny brigádníků. Během týdne se vana vyprázdnila a když se nikdo nepostaral o přivezení nové zásoby, nezbylo než shánět lidi, aby šli na řepu.

Hlavním důvodem zdržení dodávky je pověst, která se mezi družstevníky rozšířila - že dosavadní deputat, 2 kg cukru na týden, který byl slíben všem, kdož na řepě pracují, má být snížen nebo vůbec odstraněn. Až dosud je nejasné, jak to s deputátem bude - zatím bylo všude v okolí hlášeno od MÚV, že nejen všechny závody a továrny, ale i úřady, nemocnice atd. musí dát určitý počet zaměstnanců k dispozici na dobývání řepy - z nemocnice půjdou některé sestry, z prodejen Masny a Jednoty musí jít část personálu a zbylí zaměstnanci že musí plně nahradit tyto síly.

Také v cukrovaru v KLOBUKÁCH jsou zaměstnáni Slováci - dostávají stravu a byt a menší zálohu - teprve po skončení práce má následovat vyúčtování mzdy. Tak tito slovenští dělníci musí nakonec přijmout, co se jim dá. ONV na MĚLNÍKU i ve SLANÉM vydaly vyhlášky, že nebude-li dosti brigádníků na cukrovku, bude se muset povolat vojsko a budou muset jít i školní děti, poslední dva ročníky.

S cukrovkou v tomto kraji je to vůbec příznačné; v KLOBUKÁCH je JZD i státní statek - oboje hospodáří od deseti k pěti. Zajímavé je, že v blízkém okolí jsou vesnice, kde žádné JZD není, a tyto vesnice dodávají produkty daleko lépe než JZD a státní statek. Rozdíl v hospodáření je nápadný teď na podzim na příklad na řepě - od JZD chodí do cukrovaru řepa špinavá a tenká jako mrkev, zatím co soukromí zemědělci dodávají cukrovku dobré jakosti.

Podobnou svízeľ s pracovními silami mají i cukrovary v KRALUPECH, HOSPOZÍNĚ i v samé ROUDNICI - také tam shánějí lidi z prodejen, nemocnic atd. Ovšem brigádníci mají smutné zkušenosti - všude se musejí moc dohadovat, aby dostali alespoň takový plat, jaký měli, kdyby zůstali v továrně nebo podniku. Slováci ovšem říkají, že jsou na tom stále ještě lépe než kdyby pracovali nebo zůstali doma. V KLOBUKÁCH také ohlásil z kazatelny tamní farář, že se lidé mají hlásit na práci, že by bylo smutné, kdyby musely jít dělat školní děti; jeho výzva neměla mnoho účinku. Poměry na fare jsou příznačné - v KLOBUKÁCH se za 8 let vystřídal 6 farářů. Předposlední farář byl velmi starý, loni tam byl asi 40 letý profesor theologie, nynější farář je mladý.

/over/

Jejich život není mnoho záviděníhodný - protináboženská propaganda nese také ovoce; několikrát byly hlášeny krádeže na fare, ztratily se slepice atd. Předpokládá se, že jde především o zlomyslnost, o snahu, poškodit faráře.

Státní statek v KLOBÚKÁCH patřil za první republiky býv. ministru MALYPETROVI; bývalá majitelka, nyní velmi stará, byla po znárodnění ze statku vypuzena a žije na vesnici, mající asi 400 čísel. Mladý MALYPETR je zaměstnán v PRAZE; po vesnicích jsou rozšířeny fantastické pověsti, že prý státní statek má likvidovat, vzhledem k neúspěchům v hospodření, že má být zase vrácen rodině MALYPETROVĚ atd.; lidé strážlivější tomu ale nevěří.

End.